

NEGOCIS DE PALAU

Millet presidia una repartidora

Fèlix Millet passava per ser un «mecenes» de la cultura catalana, quan més aviat exercia de 'repartidor' dels fons de l'Orfeó Català, fos en benefici propi o en el d'altres entitats, entre les quals figuren una fundació creada per Àngel Colom, la proconvergent Trias Fargas i, fins i tot, la fundació d'Anna Balletbó. Els comptes de «l'amic Fèlix» tenen sorpreses amagades

Text: J. M. C. Foto: Ivan G. Costa

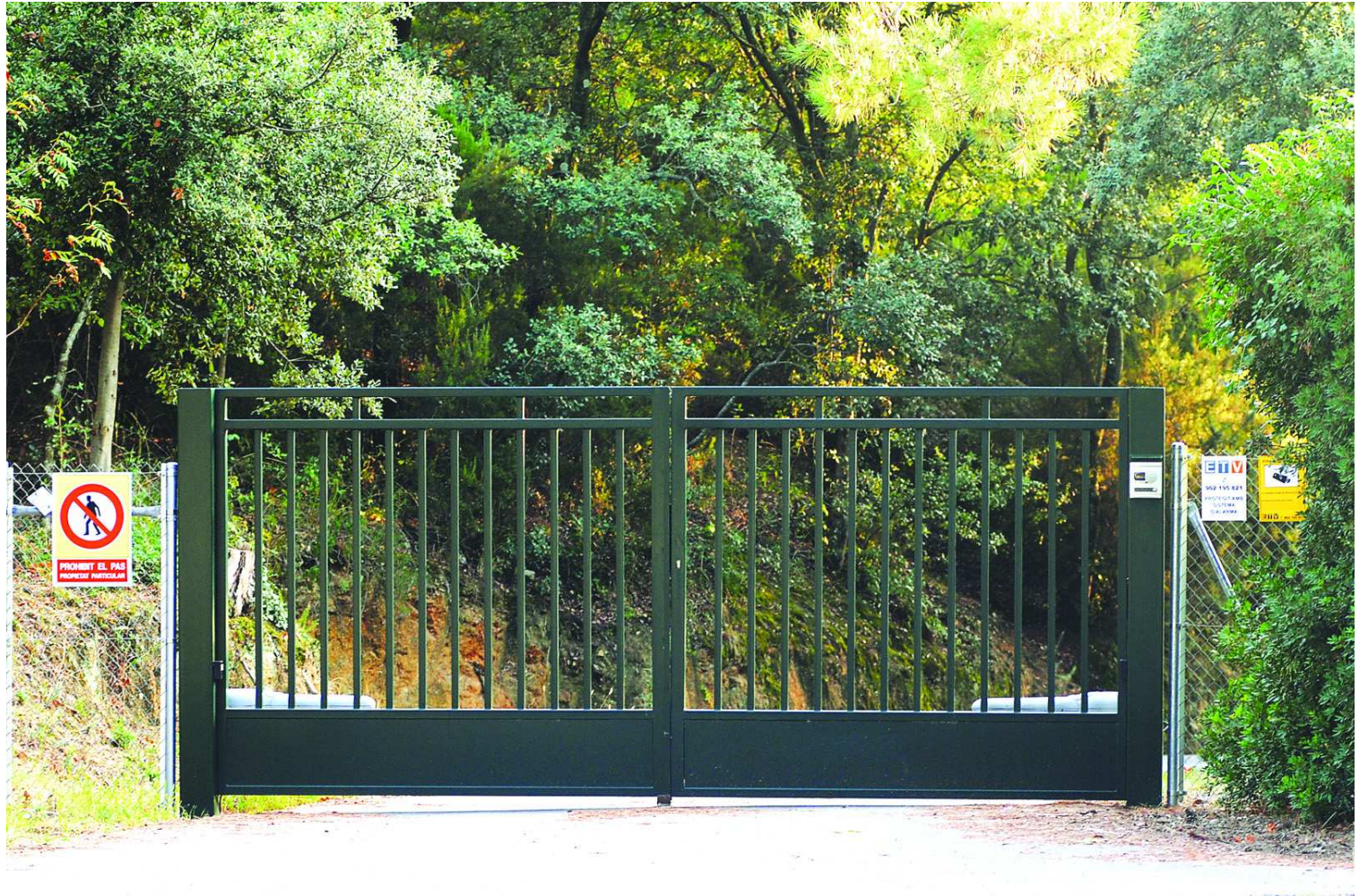
En la seva confessió escrita, Fèlix Millet només admètia que s'havia «equivocat» en emportar-se 1,3 milions d'euros que ha invertit en propietats de la seva família, en els viatges que va fer a cos de rei a càrrec de l'Orfeó Català, en la venda d'un local de la seva propietat a la fundació que presidia –una operació que, per cert, al final s'ha aconseguit anul·lar–, en els pagaments de serveis en diner negre o en l'autoadjudicació d'elevats plusos, però les investigacions policials indaguen sobre altres suposats afers, als quals, fins ara, l'expresident no s'ha referit, com el sobrecost de les obres del Palau, la permuta d'uns solars, la factura per la reparació de l'orgue, un suposat compte bancari a Suïssa, la recerca d'una *comptabilitat B*, la formació del seu patrimoni familiar o el desviament de fons cap a altres fundacions vinculades a partits polítics. El cas Millet és una mina.

PROMOCIONS URBANÍSTIQUES

Una cosa és clara: Millet compta amb suficient patrimoni per cobrir les possibles responsabilitats que poguessin derivar de la seva gestió al capdavant de la Fundació. El diari *El País* titulava que, des que el 1990 es va constituir la Fundació, la família Millet ha triplicat el patrimoni, en passar de 30 propietats a gairebé un centenar, però s'oblidaven de mencionar les grans operacions urbanístiques que té en marxa. Tal com informava EL TRIANGLE la setmana passada, Fèlix Millet promou una nova urbanització a l'Ametlla del Vallès, coneguda com els Avellaners de can Plandolit, en la qual es preveu construir 129 habitatges plurifamiliars. En aquesta mateixa localitat, Millet i el director administratiu del Palau, Jordi Montull, planejaven aixecar una àrea residencial estratègica (ARE), un model urbanístic que preveu la construcció de milers d'habitatges, però l'Ajuntament es va negar en rodó a tramitar-ho ara fa un any. Millet i Montull, però, no estan investigats pels seus plans immobiliaris, sinó pels diners que van moure a l'Orfeó - Palau de la Música.

ELS DEUTES DEL PARTIT DE COLOM

En una carta dirigida a Jordi Montull, l'exsecretari de la Fundació,

Porta d'accés a la residència de Fèlix Millet a l'Ametlla del Vallès. Un rètol adverteix que és prohibit el pas i hi ha càmeres de vigilància.

l'advocat Raimon Bergós, descriu les pràctiques per despistar Hisenda, entre les quals menciona un conveni per valor de 150.000 euros subscrit amb la Fundació Espai Catalunya, creada per l'actual dirigent convergent Àngel Colom. Deu dies després que aquest últim afer saltés a les pàgines de la premsa, Colom va acabar reconeixent a *El Periódico* que, l'any 2000, havia rebut un taló per import de 72.000 euros de mans de Fèlix Millet, però va negar haver cobrat els 150.000 euros que consten en un rebut amb la seva signatura. Colom va indicar que una persona, que es nega a identificar, li va «suggerir» que anés a veure Millet, motiu pel qual estava convençut que els diners procedien d'aquest «mecenes» i no dels fons del Palau de la Música. Què se n'ha fet, dels altres 73.000 euros? Això és un misteri. En canvi, els diners que va rebre Colom van servir suposadament per eixugar els deutes que havia deixat el Partit per la Independència (PI), la formació que va crear quan va abandonar ERC i que va dissoldre

en entrar a CDC. Però la Fundació Espai Catalunya mai no es va arribar a constituir. En canvi, hi ha una altra entitat de nom semblant, la Fundació Espais, creada per Colom i en la qual figuraven persones de la seva confiança, que en aquells moments era operativa. La Fundació Espais, amb seu a Girona, era presidida per Enric Maynés, el tresorer del PI, i en el seu patronat hi figuraven fidels *colomins* com Carles Carrera o Rosa Abella, una antiga amiga dels temps de la Crida, en companyia de la qual Colom acostumava a acudir a alguns actes socials en la seva última etapa com a secretari general d'ERC. El nom de la Fundació Espais no apareix en la documentació del cas Millet, tot el contrari que la Fundació Espai Ca-

Quan va presentar Espai Catalunya, Àngel Colom va criticar la resta de les fundacions catalanes perquè no es dedicaven a «fer país»

talunya, la qual, per cert, Colom va presentar al gener de 2000 en una roda de premsa al Palau de la Música. En aquella conferència, Colom va criticar les fundacions catalanes perquè havien deixat de «fer país». De moment, la Fiscalia no investigarà aquest afer pel fet de ser anterior a l'any 2003. No obstant això, totes les forces polítiques, amb l'excepció de CiU, exigeixen que Colom reveli una dada crucial: quina autoritat d'aquell moment va enviar-lo al despatx de Millet perquè aquest pagués el forat que va deixar l'extint PI.

DONACIONS A FUNDACIONS

El convergent Felip Puig qualifica Colom de «víctima» del cas Millet. Duran i Lleida evita pronunciar-s'hi perquè «Colom és d'un altre partit». El socialista Miquel Iceta exigeix arribar fins al fons. L'ecosocialista Dolors Camats reclama una investigació judicial i la popular Dolors Montserrat va proposar en l'últim debat de política general la creació d'una comissió parlamentària per investigar els pagaments a Colom, però només

va aconseguir el suport del ciutadà Albert Rivera. Si es creés la comissió, s'haurien d'investigar diverses «donacions» a fundacions, no solament a la de Colom, sinó a la proconvergent Fundació Trias Fargas i qui sap si també en sortiria esquitxada la FAES, que presideix José María Aznar, i de la qual Fèlix Millet és patró de la seva delegació catalana, l'Institut Catalunya Futur. Una carta anònima, que l'any passat va arribar a la Fiscalia, a Hisenda i a diverses institucions catalanes, apunta a la FAES. El Govern d'Aznar va concedir, l'any 2003, una subvenció de 13 milions d'euros a la Fundació Orfeó - Palau de la Música, que excedia en 3 milions l'aportació prevista inicialment pel Ministeri de Cultura. Millet ha explicat moltes vegades que Aznar li va demanar en què podia ajudar-lo i que ell li va respondre: «En 2.100 milions de pessetes». Dues setmanes després van trucar-li de La Moncloa per confirmar-li l'ampliació de la subvenció; però, fins ara, no hi ha cap constància que es derivessin diners cap a la fundació popular.